

Sygn. akt VI Ka 442/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r.

sprawy **M. S.**

obwinionego z art. 119 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 18 czerwca 2013 r. sygn. akt II W 694/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionego M. S.,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. S. kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. zwalnia oskarżyciela posiłkowego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowanych kosztów postępowania odwoławczego i opłaty.

Sygn. akt VIKa 442/13

UZASADNIENIE

M. S. obwiniony był o to, że w dniu 21 października 2011 r. przed godz. 10.00 w J.woj. (...) przy ul. (...) z terenu działki nr (...), działając wspólnie z P. N., w celu przywłaszczenia dokonał zaboru przyczepki towarowej o wartości 200 złotych czym działał na szkodę E. Z., tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIW 694/13:

I. uniewinnił obwinionego M. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku,

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 119 kpw zasądził od Skarbu Państwa na rzecz M. S. kwotę 288 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w sprawie,

III. na podstawie art. 118 § 2 kpow kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją oskarżyciel posiłkowy E. Z..

Zarzucił wyrokowi błędną ocenę dowodów w postaci zeznań E. Z. i J. Z..

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez przyjęcie, że: E. Z. wyzbył się własności przyczepki, że obwiniony poprzez ogłoszenia informował E. Z. o zamiarze wycinki drzew i obowiązku uprzątnięcia działki do dnia 30.06. 2011 roku i w konsekwencji, iż E. Z. wiedział o obowiązku usunięcia przyczepki, że pień

drzewa przypadkowo spadł na przyczepkę, że wartość przyczepki nie przekraczała 200 zł. Zarzucił nieprawidłowe zastosowanie art. 180 kk i art. 181 kk.

Wniósł o zmianę wyroku i uznanie obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu oraz zasądzenia od obwinionego kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela posiłkowego jest niezasadna.

Zupełnie chybiony jest zarzut, iż wartość przyczepki przekraczała 200 złotych. Stan tej przyczepki opisywany był przez świadków i obwinionego. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że wartość przyczepki była co najwyżej wartością złomową. Przekonywujące są w szczególności zeznania obiektywnego świadka funkcjonariusza policji – Z. K.(k. 15, 65). Zupełnie chybiony jest zarzut, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, iż E. Z.wiedział o konieczności usunięcia z działki przedmiotowej przyczepki. Zeznania pokrzywdzonego sprzeczne są z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami Z. K.i wyjaśnieniami obwinionego. Już z zeznań Z. K.wynika jednoznacznie, że w dniu 20 lipca 2011 roku gdy podejmował interwencję w związku ze zgłaszanym zniszczeniem przyczepki E. Z., w jego obecności, przyznał, że informowany był o konieczności zabrania przyczepki z działki na której zlecone prace wykonywał obwiniony. W czasie tej interwencji E. Z.ponownie pouczone został o obowiązku zabrania przyczepki. Sąd Odwoławczy uznał te ustalenia Sądu Rejonowego za trafne a ocenę dowodów do tych ustaleń prowadzącą za prawidłową, zgodną z dyspozycją art. 7 kpk. Słusznie Sąd Rejonowy odmówił wiarygodności zeznaniom E.i J. Z.w tym zakresie. Od dnia 20 lipca 2011 roku do dnia 21 października 2011 roku pan E. Z.nie uprzątnął przyczepki z nie należącej do niego działki. Obwiniony miał pełne podstawy do przyjęcia, że przyczepka została porzucona i w ten sposób E. Z.wyzbył się jej własności. Zatem M. S.mógł objąć ją w posiadanie samoistnie i w ten sposób nabyć jej własność. Zachowanie E. Z.evidentnie świadczyło o porzuceniu przyczepki skoro nawet od dnia 20.07.2011 roku do dnia 21.10.2011 roku czyli od dnia kiedy w obecności funkcjonariusza policji poinformowany został kolejny raz o konieczności zabrania przyczepki przedmiotu tego nie zabrał. Nie można przypisać w tej sytuacji winy M. S.. Nietrafny był też zarzut obrazy art. 180 kc i art. 181 kc.

E. S. wbrew swoim twierdzeniom o braku zamiaru porzucenia przyczepki porzucił ją wyzbywając się jej własności a zamiar jej wyzbycia się wynika z całokształtu jego zachowania opisanego wyżej. M. S. objął więc przyczepkę tą w posiadanie samoistne i w ten sposób nabył jej własność. Nawet gdyby uznać, że nie mają zastosowania przepisy art. 180 i 181 kc to z przyczyn wskazanych wyżej nie można przypisać M. S. winy w zakresie zarzucanego mu czynu.

Dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy nie ma najmniejszego znaczenia czy w lipcu 2011 roku pień drzewa spadł na przyczepkę przypadkowo czy nie.

Nie to jest przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał oceny dowodów. Ocena ta zgodna jest z dyspozycją art. 7 kpk i jako taka pozostaje pod jego ochroną Sąd odwoławczy w pełni tą ocenę podziela i akceptuje.

Z tych wszystkich względów zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądzono od oskarżyciela posiłkowego na rzecz obwinionego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżyciela posiłkowego zwolniono go od kosztów postępowania odwoławczego przypadających Skarbowi Państwa – art. 624 § 1 kpk.

AP